

KOMENDA POWIATOWA POLICJI W LUBLIŃCU

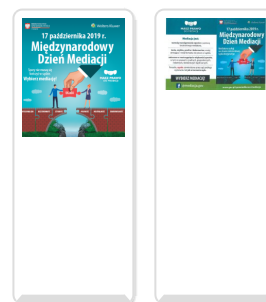
<http://lubliniec.slaska.policja.gov.pl/k13/informacje/wiadomosci/271341,Miedzynarodowy-Dzien-Mediacji.html>
2020-09-29, 20:28

MIĘDZYNARODOWY DZIEŃ MEDIACJI

Data publikacji 17.10.2019

W ubiegły poniedziałek rozpoczął się Międzynarodowy Tydzień Mediacji natomiast w dniu dzisiejszym obchodzimy Międzynarodowy Dzień Mediacji, który jest ogólnopolską inicjatywą mającą na celu upowszechnienie idei mediacji, jako narzędzia rozwiązywania konfliktów na gruncie karnym.

Dzisiaj obchodzimy Międzynarodowy Dzień Mediacji. Celem tej inicjatywy jest rozpowszechnianie ugodowego rozwiązywania konfliktów. Przez cały tydzień w sądach, jednostkach policji i w organizacjach pozarządowych będą udzielane bezpłatne porady mediatorów. W instytucjach będą dyżurować mediatorzy, którzy wszystkim zainteresowanym udzielać będą bezpłatnych porad oraz niezbędnych informacji o mediacji. Policjanci, wzorem lat ubiegłych, aktywnie włączają się w działania promujące mediację, jako skuteczną metodę rozwiązywania sporów. Mundurowi będą uczestniczyli w spotkaniach, konferencjach, prelekcjach i warsztatach o tematyce mediacyjnej. Ma to na celu dotarcie z ideą pozasądowego rozwiązywania sporów do jak największego grona osób.

Mediacja, to próba doprowadzenia do ugodowego, satysfakcjonującego strony rozwiązania sporu na drodze dobrowolnych negocjacji prowadzonych przy udziale neutralnego i bezstronnego mediatora. Wspiera on przebieg negocjacji, łagodzi powstające napięcia i pomaga w dojściu do porozumienia. Każdy z obywateli ma do niej prawo. W większości krajów na świecie jest ona powszechnie uznawaną i stosowaną metodą rozwiązywania sporów.

Międzynarodowy Tydzień i Dzień mediacji jest inicjatywą cykliczną, organizowaną przez środowiska prawnicze co roku. Organizatorzy chcą w ten sposób uświadomić stronom uczestniczącym w sporze, że mają prawo do mediacji zanim jeszcze sprawę przejmie sąd i w konsekwencji podejmie arbitralną decyzję. A, jak podkreślają prawnicy, rozstrzygnięcie konfliktu poprzez mediację, czyli bezpośrednio przez zważnione strony, zawsze jest lepsze od wyroku sądu, ponieważ jest kompromisem, do którego doszli sami zainteresowani.

Postępowanie mediacyjne w sprawach karnych

Postępowanie mediacyjne daje stronom możliwość współdecydowania w swojej sprawie. Pozwala poznać i zrozumieć stanowisko drugiej strony. Ułatwia wzajemne relacje między pokrzywdzonym a sprawcą przestępstwa po popełnieniu przestępstwa i umożliwia wspólne funkcjonowanie w społeczeństwie bez poczucia krzywdy czy zagrożenia.

Pozytywnymi aspektami w procesie mediacji jest wypracowanie przez strony przy udziale mediatora satysfakcjonującej ugody, a przede wszystkim uzyskanie szybkiego naprawienia szkody i zadośćuczynienia dla pokrzywdzonego za doznaną krzywdę od sprawcy przestępstwa z pominięciem prowadzenia postępowania egzekucyjnego.

Dlaczego mediacja?

Postępowanie mediacyjne jest alternatywnym, pozasądowym sposobem rozwiązywania konfliktów pomiędzy ludźmi. Mediator jako bezstronna i neutralna osoba, profesjonalnie przygotowana do pełnienia swej roli, wspomaga i ułatwia komunikację między stronami pozostającymi w konflikcie lub sporze. Pomaga też wybrać najlepsze, wypracowane i zaakceptowane przez obie strony rozwiązanie.

Nieformalność i szybkość postępowania

Proces mediacji daje stronom możliwość szybkiego zakończenia sporu, bez konieczności udziału w długim i stresującym postępowaniu sądowym.

Niższe koszty

Postępowanie mediacyjne to niższe koszty w porównaniu do tych, jakie ponosimy w ramach postępowania procesowego (opłaty sądowe, koszt zastępstwa procesowego, nieobecność w pracy w czasie rozprawy itp.). To również mniejsze koszty emocjonalne i oszczędność czasu.

Wyłączny wpływ stron na rozstrzygnięcie sporu

W postępowaniu mediacyjnym Strony decydują o sposobie rozstrzygnięcia swojego konfliktu. Zadaniem mediatora jest ułatwianie komunikacji pomiędzy nimi. Pozostaje on neutralny w stosunku do przedmiotu sporu, nie sugeruje rozwiązań, nie ocenia, nie staje po żadnej ze Stron.

Obustronna satysfakcja z rozwiązania sporu

W odróżnieniu od innych sposobów rozwiązywania konfliktów, mediacja bazuje na przekonaniu, że możliwe jest doprowadzenie do wzajemnej wygranej, czyli do zaspokojenia istotnych dla obu Stron potrzeb i interesów. Wspólna, dobrowolna praca nad osiągnięciem porozumienia wzbudza w nich poczucie odpowiedzialności za wypracowane rozwiązanie i zwiększa jego skuteczność.

Zapewnienie dyskrecji w procesie mediacyjnym

Postępowanie mediacyjne odbywa się na neutralnym gruncie, bez udziału osób trzecich (sędzia, ławnicy, adwokaci, świadkowie, biegli itp.), w przeciwieństwie do procesów sądowych. Bezstronny i neutralny mediator gwarantuje zachowanie poufności. W sporach rodzinnych, sąsiedzkich, czy pracowniczych cenna jest możliwość spokojnej rozmowy w kameralnym gronie, bezpośrednio zainteresowanych, co zwiększa jej komfort. Strony mają pewność, że fakt uczestniczenia w postępowaniu mediacyjnym, jego przebieg i wynik nie przedostanie się do osób postronnych, jest to istotne tym bardziej, gdy ludzie cały czas pozostają w tym samym środowisku. Dyskrecja w rozwiązaniu problemu stanowi istotną wartość także dla przedsiębiorców przypadku konfliktu gospodarczego, z uwagi na zachowanie tajemnicy handlowej oraz wizerunek firmy.

Postępowanie mediacyjne w sprawach karnych regulują przepisy:

1. Kodeksu postępowania karnego w art. 23 a, 40-42, 107, 492-494, 619 §2;
2. Kodeksu karnego w art. 53, 59a, 66
3. Kodeksu wykroczeń w art. 45
4. Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 07.05.2015 r. w sprawie postępowania mediacyjnego w sprawach karnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 716).

Postępowanie mediacyjne jest dobrowolne. Sąd lub referendarz sądowy, a w postępowaniu przygotowawczym prokurator lub inny organ prowadzący to postępowanie, może z inicjatywy lub za zgodą oskarżonego i pokrzywdzonego skierować sprawę do instytucji lub osoby do tego uprawnionej w celu przeprowadzenia postępowania mediacyjnego między pokrzywdzonym i oskarżonym, o czym się ich poucza, informując o celach i zasadach postępowania mediacyjnego, w tym o treści art. 178a. (art. 23a § 1 kpk).

W przypadku niewyrażenia zgody na rozpoczęcie lub kontynuowanie mediacji przez którąś ze stron postępowania, mediacja zostaje przerwana.

Postępowanie mediacyjne prowadzi się w sposób bezstronny i poufny (art. 23a § 7 kpk). Uzyskane w jego trakcie informacje nie mogą być wykorzystywane ani przez mediatora, ani na użytek dalszego postępowania karnego.

Sąd lub referendarz sądowy, a w postępowaniu przygotowawczym prokurator lub inny organ prowadzący to postępowanie, w postanowieniu o skierowaniu sprawy do mediacji powołuje do przeprowadzenia postępowania mediacyjnego instytucję lub osobę do tego uprawnioną spośród osób wpisanych do wykazu, prowadzonego w sądzie okręgowym w oparciu o przepisy Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 07.05.2015 r. w sprawie postępowania mediacyjnego w sprawach karnych (Dz.U. 2015 r, póź. 716). W wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych potrzebą skutecznego przeprowadzenia postępowania mediacyjnego, można powołać do przeprowadzenia postępowania

mediacyjnego w konkretnej sprawie instytucję albo osobę spoza wykazu zgłaszającą taką gotowość, jeżeli spełnia warunki, o których mowa w § 3 pkt 1-3 lub § 4 pkt 1-7 powyższego Rozporządzenia.

Postępowanie mediacyjne nie powinno trwać dłużej niż miesiąc, a jego okresu nie wlicza się do czasu trwania postępowania przygotowawczego. (art. 23a § 2 kpk).

Po przeprowadzeniu postępowania mediacyjnego mediator sporządza sprawozdanie z jego wyników. Sprawozdanie wraz z ewentualną zawartą przez strony ugodą, mediator przedstawia organowi, który skierował sprawę do postępowania mediacyjnego. Sprawozdanie nie zawiera treści wypowiedzianych przez strony podczas postępowania mediacyjnego, a jedynie:

- 1) sygnaturę sprawy;
- 2) imię i nazwisko mediatora lub nazwę instytucji powołanej do przeprowadzenia postępowania mediacyjnego;
- 3) informację o wynikach postępowania mediacyjnego (czy zawarto ugodę, czy też do zawarcia ugody nie doszło);
- 4) podpis mediatora.

Art. 107. § 1. Sąd lub referendarz sądowy nadaje na żądanie osoby uprawnionej klauzulę wykonalności orzeczeniu podlegającemu wykonaniu w drodze egzekucji.

§ 2. Orzeczenia nakładające obowiązek naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę oraz nawiązkę orzeczoną na rzecz pokrzywdzonego uważa się za orzeczenia co do roszczeń majątkowych, jeżeli nadają się do egzekucji w myśl przepisów Kodeksu postępowania cywilnego.

§ 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio do obowiązku wynikającego z ugody zawartej przed sądem lub referendarzem sądowym, a także ugody zawartej w postępowaniu mediacyjnym.

§ 4. Sąd lub referendarz sądowy odmawia nadania klauzuli wykonalności ugodzie zawartej przed mediatorem, w całości lub w części, jeżeli ugoda jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Ugoda mediacyjna zawarta w sprawie z oskarżenia publicznego jest dokumentem zawierającym zgodne deklaracje stron, co do sposobu zakończenia sprawy. Nie ma ona mocy prawnej, stąd też w sprawie takiej musi zostać wydany wyrok. Treść ugody mediacyjnej sąd bierze jednak pod uwagę przy rozstrzygnięciu sprawy karnej, co może skutkować dla sprawcy:

nadzwyczajnym złagodzeniem kary (art. 60 § 2 pkt 1 kk);

odstąpieniem od wymierzenia kary, a nawet od obligatoryjnego orzeczenia środka karnego we wszystkich wskazanych w ustawie przypadkach;

uwzględnieniem wniosku oskarżonego o dobrowolne poddanie się karze (art. 387 kpk);

uznaniem faktu zawarcia ugody jako okoliczności łagodzącej przy wymiarze kary.

W sprawie z oskarżenia prywatnego zawarcie ugody w postępowaniu mediacyjnym skutkuje umorzeniem postępowania karnego. W toku posiedzenia pojednawczego lub w wyniku mediacji dopuszczalne jest pojednanie się obejmujące również inne sprawy z oskarżenia prywatnego, toczące się pomiędzy tymi samymi stronami. Równocześnie z pojednaniem strony mogą zawrzeć ugodę, której przedmiotem mogą być również roszczenia pozostające w związku z oskarżeniem. (art. 492 - 494 kpk).

Koszty postępowania mediacyjnego nie obciążają w żadnym zakresie stron postępowania. Ponosi je Skarb Państwa, (art. 619 § 2 kpk).